

Sygn. akt II W 11/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 lutego 2018 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu II Wydział Karny

W składzie:

Przewodniczący: Sędzia SR Marcin Czarciński

Protokolant: st. sekr. sąd. Iwona Zielińska

w obecności oskarżyciela J. Ś.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 28.02.2018 r. w T.

sprawy

E. K.

urodzonej (...) w T.

córki J. i H. z d. G.

oskarżonej o to, że:

przechowywała w dniu 21 listopada 2017 roku w pomieszczeniach mieszkalnych w T. przy ul. (...) wyroby akcyzowe w postaci : 97 sztuk papierosów ręcznie robionych i 10,06 kg suszu tytoniowego bez wymaganych znaków akcyzy, na których ciążył podatek akcyzowy w łącznej wysokości 4.696,00 zł, stanowiące przedmiot czynu zabronionego z art. 63 § 7 kks,

- tj. o wykroczenie skarbowe określone w art. 65 § 4 kks

o r z e k a :

I. oskarżoną E. K. uznaje za winną popełnienia czynu zarzucanego w akcie oskarżenia, tj. wykroczenia skarbowego z art. 65 § 4 kks i za to na podstawie art. 65 § 4 kks orzeka karę grzywny w wysokości 450 (czterysta pięćdziesiąt) złotych,

II. na podstawie art. 49 § 3 kks orzeka przepadek dowodów rzeczowych w postaci 97 sztuk papierosów ręcznie robionych bez wymaganych znaków akcyzy i 10,06 kg tytoniu do palenia bez wymaganych znaków akcyzy – przechowywanych w magazynie (...) i zapisanych pod pozycją(...)i zarządza ich zniszczenie,

III. zwalnia oskarżoną od obowiązku uiszczenia opłaty a wydatkami poniesionymi od chwili wszczęcia postępowania obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt II W 11/18

UZASADNIENIE

W dniu 21 listopada 2017 roku funkcjonariusze (...) R. w T. (...) udali się do mieszkania E. K. w T. przy ul. (...). W wyniku przeszukania w mieszkaniu ujawniono 97 sztuk papierosów ręcznie robionych oraz worki z zawartością tytoniu o wadze 10,06 kg. Wartość akcyzy ustalono na kwotę łączną 4.696,00 złotych.

Dowody: wyjaśnienia oskarżonej E. K. – k. 35-36 akt,

protokół przeszukania mieszkania – k. 6-10 akt,

protokół oględzin – k. 11-12 akt,

Oskarżona E. K. nie była dotychczas karana sędownie (k. 32 akt). Oskarżona w toku postępowania przygotowawczego przyznała się do popełnienia zarzucanego czynu.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonej w zakresie w jakim przyznała się do popełnienia zarzucanego czynu. W tym bowiem zakresie są one zgodne z materiałem dowodowym.

Sąd dał wiarę dowodom z dokumentów, pism i protokołów zgromadzonym w toku postępowania i dołączonym w toku rozprawy, uznając je za w pełni wiarygodne i nie znajdując podstaw do kwestionowania ich autentyczności.

Zdaniem Sądu, w świetle zgromadzonego materiału dowodowego, wina oskarżonej w zakresie popełnienia czynu wskazanego w akcie oskarżenia nie budzi wątpliwości.

Sąd uznał, iż oskarżona E. K. dopuściła się czynu polegającego na tym, że przechowywała wyroby akcyzowe w postaci tytoniu do palenia i papierosów bez wymaganych znaków akcyzy. Tym samym jest ona sprawcą czynu opisanego w treści art. 65 § 4 kks.

Mając na uwadze to, iż kara jest przede wszystkim środkiem polityki karnej umożliwiającym osiągnięcie celów prewencyjnych i represyjnych, a w szczególności ma zapobiec ponownemu popełnieniu przestępstwa przez sprawcę i skłonić go do przestrzegania porządku prawnego Sąd postanowił wymierzyć oskarżonej E. K. karę grzywny.

Zdaniem Sądu orzeczona wobec oskarżonej kara 450 złotych grzywny jest odpowiednia do stopnia społecznego niebezpieczeństwa czynu sprawcy a przede wszystkim spełni swą rolę w zakresie prewencji ogólnej i indywidualnej. Sąd uznał, że charakter czynu uzasadniał wymierzenie kary grzywny w orzeczonej wysokości. W przekonaniu Sądu wymierzona kara jest w tym wypadku dostatecznie dolegliwa i wystarczająca dla osiągnięcia celów kary, zarówno w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, jak i wpłynie zapobiegawczo i wychowawczo wobec oskarżonej na przyszłość. Należycie oddaje ona wagę ustalonych przez Sąd okoliczności obciążających i łagodzących. W ocenie Sądu wymierzona kara spełni swą funkcję w zakresie prewencji indywidualnej, która w tym przypadku ma decydujące znaczenie, chociaż Sąd wziął również pod uwagę ich aspekt represyjny.

Wymierzając oskarżonej karę Sąd uwzględnił również wymogi prewencji generalnej a więc kształtowania wyobrażenia o konieczności przestrzegania obowiązujących norm prawnych i budowania autorytetu porządku prawnego. Biorąc pod uwagę motywację i pobudki działania oskarżonej, uznać należy, że czyn popełniony przez oskarżoną stanowi wyraz lekceważenia prawa. Dlatego takie zachowanie oskarżonej spotkać się musi z odpowiednio surową reakcją, mieszczącą się przy tym w granicach wyznaczonych przez stopień winy sprawcy.

Orzekanie o karze ma charakter indywidualny, a proces wyboru i miarkowania właściwej in concreto represji karnej jest w pewnej mierze subiektywny. Dlatego też ustawodawca określając w art. 12 i 13 kks zasady i dyrektywy modelowego orzekania o karze pozostawia sądowi określony zakres swobody w jej wymierzaniu.

Sąd przy wymiarze kary bierze pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze jakie kara ma osiągnąć zgodnie ze wskazaniami zawartymi w art. 12 kks. Kara musi być ukształtowana w taki sposób, aby zapobiegała popełnianiu przez sprawcę podobnych występków skarbowych w przyszłości.

Należy w tym miejscu wskazać, iż wysokość należności publicznoprawnej narażonej na uszczuplenie nie może być wyłącznym oraz decydującym determinantem wymiaru kary.

Dyrektywy wymiaru kary zakładają, że kara grzywny jest sposobem reakcji penalnej na osiągniętą z przestępstwa korzyść. Kara grzywny w założeniu winna spełniać także funkcję kompensacyjną, jednak jest to głównie środek penalny, co sprawia, że przy kształtowaniu wysokości grzywny niezależnie od rozmiaru ujemnych następstw przestępstwa, należy uwzględnić **warunki osobiste oskarżonego, w tym też możliwości materialne, pozwalające na stosowne miarkowanie takiego środka.** Orzeczenie w takiej sytuacji kary grzywny w wysokości przekraczającej granicę winy i stopień społecznej szkodliwości czynu oderwanej od ujemnych następstw przestępstwa stanowiłoby niczym nieuzasadnioną dolegliwość karną dla oskarżonej.

Oceniając stopień społecznej szkodliwości czynu zarzucanego oskarżonej Sąd uznał, iż jest on szkodliwy społecznie. Na taką ocenę wpływ miało działanie oskarżonej charakteryzujące się winą umyślną oraz skutkujące narażeniem na uszczuplenie należności publicznoprawnych w postaci podatku akcyzowego w wysokości 4.696 zł.

Mając na uwadze stopień zawinienia E. K., społeczną szkodliwość jej czynu oraz powołane okoliczności łagodzące, Sąd uznał, iż sprawiedliwą, wyważoną i uwzględniającą elementy przedmiotowe, jak też podmiotowe charakteryzujące czyn oskarżonej, a nadto cele ogólnoprewencyjne oraz indywidualnoprewencyjne jest kara grzywny w wysokości 450 złotych. Także właściwości i warunki osobiste przemawiają na korzyść oskarżonej. Postawa oskarżonej, która przyznała się do zarzucanego czynu i jej dotychczasowy tryb życia pozwalają zasadnie przypuszczać, iż w przyszłości nie popełni ponownie czynów zabronionych, szczególnie, że orzeczona kara grzywny stanowił prawie całe jej wynagrodzenie miesięczne uzyskiwane za wykonywaną pracę. Niewątpliwie konieczność uiszczenia grzywny w orzeczonej wysokości wpłynie na zdolność postrzegania przez oskarżoną nieprawidłowego zachowania i naruszania obowiązujących przepisów karno-skarbowych.

Sąd jako okoliczności łagodzące odpowiedzialność karną oskarżonej przyjął jej dotychczasową niekaralność sądową.

Sąd nie dopatrył się żadnych szczególnych względów, które stałyby na przeszkodzie orzeczeniu kary grzywny w takiej wysokości. Ogół ustalonych okoliczności nakazuje wymierzyć oskarżonej karę w niniejszej wysokości, podporządkowaną przede wszystkim celom szczególnie-prewencyjnym.

Sąd na podstawie art. 113 § 1 kodeksu karnego skarbowego w zw. z art. 624 § 1 kpk zwolnił oskarżoną od obowiązku uiszczenia płaty sądowej a wydatkami poniesionymi w sprawie obciążył Skarb Państwa. W ocenie Sądu sytuacja finansowa i materialna oskarżonej nie pozwala na uiszczenie przez nią wskazanych kosztów bez uszczerbku dla utrzymania siebie i najbliższej rodziny.